

Velikonočni obredi, navade in vraže

Simboli borbe med življenjem in smrtjo, zimo in pomladjo. — Navade iz staroslovanskih poganjskih časov. — Sorodnost katoliških in pravoslavniških velikonočnih šeg.

Stari Slovani so častili vrhovnega boga Svaroga, ki pa je imel različna imena po različnih pojavih njegove moči: kot gromovnik je bil Perun, kot svetovid bog vedrine, kot Dazdžbog bog plodnosti in svetlobe. Ko so besni premagali Svaroga in so zavladali demoni toke, zime in noči, je bilo drevje brez lista, loma brez trave, reka zledenela in tice onemlele. Toda Svarog se je okrepil, premagal zimo, drevje je ozelenelo in narava je oživila v pomladnem solncu. V zahvalo Svarogu je človek zažgal po holmih kresov, pevajoč obredne pesmi na čast božanstvu. Lepo število pravičij in pripovedi nam predočuje ta boj med svetlobo in temo, a mnogo običajev je ohranilo še doslej svojo mitsko in poganjsko živčevje. Katoliška in sploh krščanska velika noč pa je postavljena na začetek pomladi, ki se premagala zimo, v proslavo vstajenja Kristovega, ki je po kratkih dneh trpljenja premagal smrt, trobnob.

Tako je ves veliki teden poln lepih simbolov, izražajočih dogodke v Kristovem življenju, preden in potem, ko je šel v smrt, obenem pa tudi zmagovalni boj solnce proti zimi. Samo velikonočno jutro spominja na starodavno poganjsko šego žrtvovanja živali in celo ljudi božanstvom. Jajce je simbol večno ponavljajočega se prerajanja v naravi. In stare ljudske vraže so spomin na poganjsko dobo, ki je verjela v dobre boževine in zle besne demone, povzročajoče razne bolezni in nesreče človeku, živalim in naravi.

Tudi cerkev je prevzela v svoje krasne velikonočne obrede mnogo poezije iz tradicije, ki se je odlepala pojavov v zmagovalni pomladi, da proslavlja zmago Kristovo. Z oljkami in butaricami prihaja narava v cerkev. In ljudstvo veruje:

Kdor pred svetno nedeljo bos hodi, tega bo kača pčila. — Tisti teden pred svetno nedeljo gospodinja ne sme peti kruha, sicer ji bo kruh vse leto splesnil.

CVETNA NEDELJA

Na svetno nedeljo nosijo butarice v cerkev blagosloviti. Butaro imenujejo vzhodno Maribora bresnec ali presmec, druge tudi žegen. V butari morajo biti dren, iva, hodočka, črenjela, ledeni res in leskev; v vršič vpletajo sabinsko brino (žegenpanj) ali borovico. V Spitališču in Konjicah so devali v sredo butare tudi hrena.

Kranjske butare, ki jih na Gorenškem imenujejo tudi begavnice, so včasih iz redkih mladik podretna ter okrašene s trakovi, barvnimi strelci, pisanimi papirnimi prameni, z jabolki ali pomarančami. Mladike so navadno leskove, pomešane včasih z oljkovitimi vejami, z bršlino, brnjem in dr. Izredno slikovit je pogled v cerkvi, polni butaric in oljk, proslavljajočih Kristov triumf, ko je na beli oslici prihajal v Jeruzalem, sprejet kot kralj svojega po svobodi iz rimske sužnjosti hrepenečega naroda.

VELIKI TEDEN

Na veliko sredo se začne po cerkvah obredi in prepevanje, ki spominja na dogodke, preden se je začela Kristova tragedija.

Na velikem svečniku pred glavnim oltarjem gori dvanajst rdečih sveč in sredi njih bela sveča. Rdeče sveče ugašajo druga za drugo, kakor so ostavljali učenci drug za drugim Krista, ki je ostal končno sam ter je umrl sam.

Potem pa se oglašajo ropotulje in drdarilnice, kakor bi kričale fanatično židovstvo: »Križaj ga!« Dečki jedva čakajo, da ugašena bela sveča v cerkvi nastane gromek ropot, pod stolpom pa fantje s koli razbijajo deske in zaboje, da je trušče tem silneši.

Med Muro in Dravo imajo vero: Kdor si nabere kopriv na veliki četrtki in jih dene pod streho, ostane obvarovan gromske strele. Na veliki četrtki utinejo cerkveni zvonovi in ljudstvo pravi, da so odleteli v Rim. S stolpov grmje le še ropotulje.

Tega dne začne gospodinja, ko so očiščile stanovanja, pripravljati peko za žegen: ko lače, jajca za prihrke, krače in pčefeta, pa hrena. Ze dolgo se suše olupki repe, da so pripravljene za zaletujoč. Zakaj ljudstvo se posti.

Arkadij Averčenko:

Dvojnik

Mladi Koleskin je bil veseljak in fant od fare. Kakor se spodobilo. Vedno pripravljen za vsako neumnost. Nekega dne je moral odpotovati v neko provinčialno mesto. Vlak je dospel precej zgodaj in tako mu ni preostajalo drugega kot da v kolodvorski restavraciji počaka. Ja nastane dan. Naročil si je imeniten zajtrk, jajca, šunko, čaj in končno primerno porcio konjaka. Ko se je okrepčal, si je prižgal cigareto in se zagledal v mlado in lepo blondinko, ki je sedela pri sosednji mizi. Nenadoma ga je nekdo potrpeljal po ramih in ga nagovoril z globokim glasom: »Glej, glej, gospod inženier Saizev... dolgo vas že ni bilo videti? Kako se vam godi?«

«... res vas že strašno dolgo nisem videl. Kje hodite?»

Koleskin se okrene in zagleda pred seboj malega debeluharja z nabreklih, bakrenih svetilkačom in nosom. Neznaneč ga je kratko malo prijel za roko, mu jo krepko stisnil in prijateljsko stresel in nadaljeval:

»Dobro dan, dragi prijatelj. Kako gredo vaši posli?»

»Za vraga,« si je mislil Koleskin, »sigurno sva se bogzna kje seznanila, pa sem že pozabil. Tega mu vendar ne morem reči...« Zakril je svoje presenečenje in se prijazno nasmehnil:

»Hvala, hvala! Pray dobro! No, in vi?»

Mali debeluhar se je prešerno nasmehal:

»Ha, ha, ha, jaz! E. pa saj veste, ne manjka nam ničesar. Ali so pri vas doma vsi zdravi?»

da spominjajo, kako so Krista slekli do gola in bičali.

In še danes verujejo ljudje: Ako na veliki petek dežuje, bo sušno leto. Na veliki petek mora kmet kositi kos pred solničnim vzhodom nabrusiti, da ne pride žinska kuga in da nimajo copricne moči... Kdor na veliki petek zarana gre bos na trato, tega ne plika potem v noge. Na veliki petek je zemlja mrtva, zato se ne sme orati. Na Pohorju dajejo tega dne kokosim iz obroča zobati, da jim lisica ne more blizu.

Veliki petek je dan Kristove smrti, torej dan največje žalosti med verniki. A na veliko soboto ob devetih dopoldne se zvonovi vrnejo iz Rima in pred cerkvi gori kres. Deeske, zaboji in še drug les, ki se je nabral po razbijanju pod zvonikom, goré in dubovnik jih blagosloví.

Ce na veliko soboto oglje od onega ognja, ki ga kurijo in blagoslovijo pod zvonikom ali ob cerkvi, prineseš domov in ga vržeš v peč, je hiša vse leto pred požarom varovana.

Kadar zaslišiš na veliko soboto prvi zvon, si umij obraz in ne dobiš vse leto mrazlice. Zato kmetiška dekleta ponekod še danes čakajo zvonov ter hita k studencu ali vodnjaku, da se umijejo med prvim zvonjenjem. Z vodo se opere tudi grehov, da so pripravljene čiste za vstajenje Gospodovo.

V zvezi pravijo Stajarci veliki nedelji. Na vuzem moras na tešče jesti blagoslovljeni hren in kruh ter piti žganje, da ne dobiš tresljike (ali mrazice ali vročnice). Kdor se na vuzem nasloni na mizo z laktom, se mu izpuste tvorí (turi).

Luščine blagoslovljenih jajc moraš potresti okoli hiše; to odganja kače.

Na veliko soboto nosijo ali vozijo v cerkev polne košare jastvin Dekleta hitijo domov s košarami na vso moč, kajti čim prej se vrne, tem prej se omoži. Ponekde se vrši blagoslovljen jastvin tudi na velikoono jutro. Košara mora biti pogrnjena s pisanim ali rdečim svilenim robcem ali z belim namiznim prtom.

VELIKA NOČ

Na velikoono nedeljo ni toplega zajtrka, nego postavi gospodinja na mizo žegen, t. j. polno košaro blagoslovljenih dobrih reči, pihrube, hren, kolčev in strdi in orehov, svinjsko pleče in teletino ali svinjeto.

Kosti obranega mesa iz žegna se vtaknejo za streho, da poleti strela ne udarja v hišo. Tudi proti zlobotom so baje dobre te kosti. Na Murskem polju je v košari na vrhu drugih jastvin velik hleb, bresnec imenovan, ki pa mora biti že načet.

Hlapci tega dne ne smejo konj čestati in gladiti; kdor to dela, stori smuten greh.

Na veliko nedeljo gorijo na vse zgodaj ponekod kresovi in se strelja. Gospodari budijo družino že ob svitanju in hodijo še pred solncem na trato, se obračajo k vzhodu in molijo. To je gotovo še ostanek iz poganjske dobe, ko so Slovenci molili k solncu. To jutro hodijo ljudje klečat z golimi kolmi na travo, da bi ne dobili mrazice.

Blagoslovljenega kruha vržejo v studenec in dajejo tudi vsem domačim živalim, je mačk ali u, ker se hudič večkrat prikazuje v podobni mačke.

Kdor pokusi deveter pisanko, je vedno srečen v Slovenskih gorah.

Ko zvoní na veliko nedeljo jutrnico, hodijo ponekod pod kaj molit, da niso potem vse leto nikoli bolni. Na veliko noč se kuri pred zoro; kresove imenujejo Matjerski Slovenci vuzemnice, in pravijo: »Do koder ovi dim seže, do taj ni kuge, pa tudi mraz tam hajdine ne pogubi.«

In popoldne se sekaajo pihrubi in pomaranče.

Srbi se, gredo na Vaskrs iz cerkve, pozdravljajo: »Hristos vaskrs! (Krist je vstal!) in odgovarjajo: »V istinu vaskrs! (Zares je vstal.)«

Za zajtrk zakoljejo ali ovcu ali ovna ali svinče. Po zajtrku dobi vsakdo pisank (pihrube). Z jajci trikojo: komur se jajce prvo ubije, ga mora dati onemu, ki mu ga je ubil. V Sumadiji mladina popoldne za cerkvično pleše kolo, stari in starke pa sede, jedo, pijo in se razgovarjajo. Tudi tu trikojo z jajci, ki jih podarjajo žene deci in sorodnikom. V

Bosni se zbirajo ljudje zgodaj zarana pri cerkvi, kjer ostanejo ves dan in tudi obedejo. Tudi pošiljajo sorodniki in prijatelji drug drugemu na vozu ali k cerkvi žabo rakije ali vina s kosom kolača. Darilo mora prineseti ali snaha ali hčerka ali mlad sinko, ne pa starejša oseba.

V timoški krajiní pleše mladina popoldne na veliko nedeljo v venci iz vrhovih mladik, se obdaja s pisankami in pihrubi, se poljublja skozi vence in zamenjava vence; sklepaajo se med mladenci tudi pobratimstva in med dekletí posestrimstva (drugaci) za dobo onega leta. Nato se zveze obnove ali pa opuste. Dokler traja zveza, so si drug drugemu kakor bratje in sestre v radosti in tugi.

Velika sobota se zove v Bosni tudi crvena (rdeča) sobota, a veliki petek raspoti ali raspoti petek. Na veliki petek barvajo ali slikajo jajca. Najlepše pihrube delajo v Sabcu. Prvo jajce se zove čuvar in ga čuvajo do Jurjevega dne; tega dne ga denejo v vodo, kjer ostane čeznoč. Zjutraj se vsa obitelj umije s tisto vodo; nato nesejo jajce v vinograd, da čuva tri teče in nezože.

Tako je velika noč Jugoslovenom ves teden zvezana za naravo in zdravjem, s pozicijo pomladi in vstajenjem duš, prerjenih in pomlajenih po mesecih zime in ledu, bolezni in trpljenja, v nadi sreče, luči, toplote in cvetja bogate letne dobe.

Gospodarstvo Ljubljanski velesejem

Od 2. do 11. julija se bo vršil VII. ljubljanski velesejem, za katerega vlada že zdaj v trgovini, industriji in obrti velja zanimanje kot za lanskega, kar je tudi razumljivo, ker je letošnji termin ugodnejši. Pričetek šolskih počitnic bo omogočil tudi večji poset kupcev, ki bodo mogli združiti trgovsko potovanje na velesejem s svojim počitniškim potovanjem v naka letovišča. Letošnji termin je dobrodošel zlasti trgovcem iz južnih krajev države.

Letošnji velesejem bo nudil posetnikom po bogastvu razstavljenih izdelkov še ugodnejšo priliko, da si ogledajo delo naših rok in nakupijo, kar jim je potrebno, kakor do sedanjih velesejmi. Razstavljenega bo toliko prvostanskega blaga, da pride vsak kupec, pa tudi vsak posetnik na svoj račun.

Posebno privlačnost letošnjega velesejma bo tvorila umetniška razstava v paviljonu K. Umetniki, ki nameravajo razstaviti svoja dela, naj se prijavijo ravnanstvu velesejma najkasneje do 28. t. m. Razstave se lahko udeležijo vsi slovenski oblikovalci umetniki. Ob enem s prijavo, ki naj vsebuje točen naslov razstavljalca ter približno navedbo del in njihove velikosti, naj navede vsak umetnik imena sedmih umetnikov, ki naj bi tvorili po njegovem mnenju razsodišče razstave. Inozemskim posetnikom letošnjega velesejma je generalna direkcija davkov v Beogradu odobrila, da plačajo za vdiranje potnih listov samo 20 papirnatih dinarjev. Posetniki, ki hočejo uživati to ugodnost, morajo dobiti pred odhodom iz Jugoslavije od velesejemске uprave na potnem listu potrdilo, da so velesejem res posetili. Brez tega potrdila bodo morali pri prehodu naše meje doplačati razliko med znano in redno takso.

Naša trgovina s Češkoslovaško

Prejeli smo »Mesečni pregled zunanje trgovine CSR« za februar 1. l., iz katerega povzemamo podatke o našem izvozu na Češkoslovaško in češkoslovaškem uvozu v Jugoslavijo.

Čsl. izvoz v Jugoslavijo je znašal 5363 ton iz 47.670 komadov v vrednosti 88.774.000 Kč. Največ je izvozila CSR v našo državo bombazevine in bombazevinastih izdelkov, in sicer za 13.186.000 Kč. Vrednost izvozne volne in volnenih izdelkov je znašala 15.856.000 Kč. Izveza iz železnih izdelkov 3.334.000, usnja in usnjenih izdelkov 2.815.000, strojev, aparatov in sestavnih delov 2.177.000, lanu, konoplje, jute in drugega predvoda 1.928.000 Kč. V januarju in februarju je znašal izvoz CSR v Jugoslavijo 13.567 ton in 100.252 komadov v vrednosti 131.504.000 Kč. Zanimivo je, da je bil izvoz bombaze, bombazevine, volne in volnenega blaga v januarju znatno večji kot v februarju. To blago uvaža Jugoslavija iz CSR večinoma v zimskih mesecih.

Naš uvoz na Češkoslovaško je znašal v februarju 35.172 ton in 12.191 komadov v vrednosti 61.538.000 Kč. Največ smo izvozili žita in zelenjave (za 30.123.000 Kč). Zive in

zaklane živine smo izvozili za 14.319.000, tobaka za 5.688.000, mesnih in živalskih proizvodov za 2.704.000, mineralij za 1.418.000, kemičnih pomožnih snovi in kemičnih proizvodov za 1.571.000, odpadkov za 1.398.000, sadja za 1.215.000 Kč. Ostali proizvodi niso dosegli vrednosti 1 milijona Kč. V januarju in februarju je znašal naš izvoz v CSR 58.950 ton in 16.060 komadov v vrednosti 107 mil. 077.000 Kč.

Iz teh podatkov je razvidno, da je diferenc med našim uvozom iz CSR in izvozom v primeri z lanskim letom že znatno manjša. Upati je torej, da se bo naš izvoz na Češkoslovaško v doglednem času toliko povečal, da bo približno enak uvozu iz CSR. K ravnotežju v naših trgovinskih stikih s Češkoslovaško bo nedvomno mnogo pripomogla trgovinska pogodba, ki naj bi končno priborila našim proizvodom na češkoslovaških tržiščih ono mesto, za katero se naši gospodarski krogi upravičeno potegujejo.

Tržne cene v Ljubljani

Tržne cene so ostale v tem tednu v glavnem nespremenjene; le v nekaterih predmetih so se radi večjega povpraševanja pred prazniki malo dvignile.

I. Meso in mesni izdelki: goveje v mesnicah 18, na trgu 1. 18, II. 10-15, telečje 1. 20, II. 17, prašičje 1. 27,50, II. 22-25, slanina 21-24, slanina na debelo 23, prekajena slanina 23-25, mast 24-25, šunka 30-35, prekajeno meso 1. 30-32,50, II. 25-27,50, koštrunovo 13-14, jagnjetina 20, kozliček 20, konjsko 1. 8, II. 6, hrenovine 32, sveže kranjske klobase 23, polprekajane 32-35, suhe 50.

II. Perutnina in ribe: majhen piščanec 15, večji 20, kokoš 30-40, petelin 30-35, rača 22-30, nepitana gos 80-100, karp 25, ščuke 25-30, postrvi 60, klinci 15, mrene 13, pečenke 10.

III. Mlečni izdelki: mleko liter 2,50-3, surovo maslo 45, čajno maslo 55-60, maslo 48, bohnijski sir 38-40, sirček 10-12, eno jajce 0,75-1.

IV. Sadje: jabolka domača 8-12, oranže 1-2,50, limone -75-1, fige 12, dateljini 20-24, mandeljini 54-70, orehi 16, luščeni orehi 40, suhe češnje 8-12, suhe bruske 8. V. Specerijarsko blago: kava portoriko 68-76, santos 52-56, riž 42-49, pražena kava I. 80-100, II. 72-80, III. 56-60, kristalni bel sladkor 15, sladkor v kockah 17, kavne primesi 22, riž 1. 10, II. 8,50, namizno olje 20, jedilno olje 18, vinski kis 4,50, navadni kis 2,50, morska sol 8,50, kamena sol 4, mleti poper 52, cel poper 48, petrolej 7, testenine 1. 12, II. 10, čaj 75.

VI. Mlečni izdelki, žita in žitni: moka št. 0 5,50-6, št. 1 domača 5,25, št. 2 banaška 5,25, št. 3 domača 4,50, št. 4 banaška 4,50, kaša 6-7, ješperje 6-10, ješperjenček 12, koruzna moka 3-4, koruzni zdrob 4-4,50, pšenčni zdrob 7, ajdova moka 1. 8, II. 6-8, ržena moka 4,50-5, q pšenice 960-975, q rži 275-295, ječmena 270-320, ajde 350-390, fižol ribničan 400, prepelčar 400, grah 430-500, leča 700-900.

VI. Kurivo: q premoga 42, kub. m trdih drv 150, mehkih 75.

VIII. Zelenjava: glavna salata kg 38, ajersica 16, berivka 50, motovilec 15, radič 15-20, kisló zelje 4, karfiol 10, špargli 40, podzemelce 1,50, čipčiča 18, stročji grah 10 do 12 čebula 4 do 5, česen 8 do 10, krompir 1,75 na drobno, novi krompir 10, kisló repa 5, korenje 1,50 do 8, zelenjava za juho 8.

g Nove podružnice državne Hipotekarne banke. Poleg novih podružnic v Zagrebu in v Ljubljani otvori državna Hipotekarna banka podružnice tudi v Osijeku, Banjaluki in drugih večjih mestih.

g Državne trošarine in takse. V februarju so znašale državne trošarine 54 mil. 408.751,63 Din, lani v februarju pa 59 mil. 000.981,90, tako da znaša razlika 4.597.180,27 Din. Za 11 mesecev proračunskega leta 1926-1927 je bilo določenih 688.416.666,63 Din, faktični dohodki so pa znašali 703.787.800,75 Din, tako da je znašal prebitok 15.371.134,12 Din. Dohodki od takse so znašali letos v februarju 80.070.811,23, lani v februarju 98 mil. 144.066,62 Din, tako da znaša razlika 18, mil. 073.755,39 Din. Za 11 mesecev proračunskega leta 1926-1927 je bilo določenih 1.025.750.000 Din, faktični dohodki so pa znašali 980 mil. 445.507,39 tako da znaša primanjkljaj 35 mil. 340.492,61 Din.

g Konferenca predstavnikov tekstilne industrije. V četrtki se je vršila v prostorih beogradske industrijske zbornice konferenca

predstavnikov tekstilne industrije iz vseh krajev naše države. Na konferenci se je razpravljalo o ustanovitvi združenja tekstilnih industrijcev, ki naj bi pristopilo k centralni industrijski korporaciji kot posebna strokovna sekcija. Razpravljalo se je tudi o predložitvi trgovinskih pogodb s Češkoslovaško.

g Izvoz vina iz Sibenika. V Sibeniku in okolici je več vagonov vina za izvoz. V samem mestu je na razpolago še kakih 80 ti-soč hl vina, in sicer prvostanskega. Crna vina se prodajajo po 4,40 do 4,75, bela 5,50-6,50, opolo pa 5,50 do 6 Din.

g Trgovinska pogajanja z Grčijo. Naša delegacija za trgovinska pogajanja z Grčijo je prispevala v Atene. Zella obeh vlad je, da pride do prvega kontakta med obema delegacijama, ne da bi bila javnost o tem informirana. Baje so v zvezi s trgovinskimi pogajanjmi tudi važni politični problemi med obema državama.

g Konferenca Hipotekarne banke. Prihodnji teden se bo vršila konferenca vseh podružnic Državne Hipotekarne banke pod predsedstvom novega upravnika g. Gjuričiča. Razpravljalo se bo poleg drugega tudi o ustanovitvi novih bančnih podružnic, zlasti v Zagrebu in Ljubljani.

g Vzorčni semenj v Budimpešti se vrši letos od 30. aprila do 9. maja t. l. Interesenti dobijo prospekte za ta semenj v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.

g Naš izvoz jabolk. Lani je izvozila Jugoslavija 21.902 toni jabolk v vrednosti 47.200.000 Din. V Avstriji je šlo 11.408 ton, v Nemčiji pa 7184 ton.

g Velesejem v Bruslju se vrši letos od 11. do 25. aprila. Interesentom so na razpolago vsa pojasnila pri ljubljanskem konzulatu kraljevine Belgije, kralja Petra trg 2.

g Dobave. Direkcija državnega rudnika v Zabukovici pri Celju sprejema do 28. t. m. ponudbe za dobavo 120 kub. m jamskega lesa. Uprava fabrike šešera državnega obrata »Belje« Banjin vrh (Belj Manastir) sprejema do konca meseca aprila t. l. ponudbe glede dobave 15.000 tehničnih. Vršile se bodo naslednje ofertalne licitacije: Dne 2. maja t. l. pri Komandi Dravske divizije oblasti v Ljubljani glede dobave 6500 kg petroleja; pri Komandi IV. armijske oblasti v Zagrebu glede dobave 1.250.000 kg krušne moke; pri Direkciji državnih železnic v Zagrebu glede dobave 4275 komadov ognjenih ceví. Podrobnosti in pisarni zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani.

g Prodaje. Dne 20. aprila t. l. se bo vršila pri Intendantem skladištu Dravske divizije oblasti v Ljubljani ofertalna licitacija glede prodaje 480 kg odpadkov od moke in testa. Predmetni oglas je v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani interesentom na vpogled.

g Prodaje. Dne 28. aprila t. l. se bo vršila pri redarstvenem ravnanstvu v Zagrebu ofertalna licitacija glede prodaje opreme redarjev. — Predmetni oglas z natančnejšimi podatki je v pisarni Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani interesentom na vpogled.

Napisi na ploščah

prevlečeni z radiotinkturo, morejo se čitati tudi ponoči. — En primer.

Eno in isto.

Gospa svira na glasovirju in poje. Kuharica, ki pravkar pospravlja v sobi, hitro poišče »pravi« glas in ji hoče krepko pomagati.

»Kaj pa vam pade na misel!« se raztogoti gospa. »Vi vendar nimate o petju niti pojma.«

»E, kaj zato,« se odreže kuharica.

»Vi tudi hočete vedno pomagati pri kuhi, pa o njej prav tako nimate najmanjšega pojma.«

Saj veste moj naslov: inženier Vladimir Saizev...
Zaspan in zibajoč se je krenil proti domu...

Ko se je naslednjega dne prebudil, se je spomnil svojih včerajšnjih pustolovščin in spoznal, da je najpametnejše, če jo naglo odkuri. Zato ni dolgo premišljeval, marveč se je naglo opravičil in odšel na kolodvor.

Baš ko je hotel stopiti v voz, je pristopil k njemu elegantni gospod in ga vljudno nagovoril:

»Ze dolgo vas čakam... Bila sva že enkrat skupaj... Vi ste inženier Saizev?«

»Da! S čim vam morem ustreči?«

»Gospod inženier, vi ne talite, da se minuli teden na čaju pri Ivančevih govorili o meni?«

»Ne!«

Elegantni neznanec ni spregovoril niti besedice več, pač na je z naglo kretnjo prisilil Koleskinu krenjo za umnico.

»Gospod,« je vzrožil Koleskin. »Zakaj ste me udarili?«

»Ker ste trdili, da pri kvartanju go-lufam.«

Elegantni gospod se je nato okrenil in odšel.

Koleskin je pravkar hotel stopiti za njim, ko je vlak zažvižgal in se začel premikati. V zadnjem trenutku mu je še uspelo, da je skočil v voz. Sprevidnik je godrnjaje zaloputnil za njim vrata. Denar, ki so mu ga takorekoč vsilili, ga ni več veselil. Kljub temu pa je pozabil na neprijetni konec svoje pustolovščine, zlasti še, ko se je spomnil na nezaviden položaj pravega inženiera Vladimira Saizeva in na vse neprijetne, ki jih bo ta še radi njega imel...

»To so otroci nekega mojega prijatelja. Sestro sva jih adoptirala. Kratko in malo, pospravi tvoje stvari in se preseli k meni. Poučitršniem te pričakujem in bom že vse pripravil za dostojen sprejem.«

»Tudi ona bo vesela... Potem bomo skupno vzgajali otroke in jih učili.«

»In tvoja sestra?«

Daj mi hitro še en poljubček!

»O bože